

¹Mein Kind, so du willst meine Rede annehmen und meine Gebote bei dir behalten,² daß dein Ohr auf Weisheit achthat und du dein Herz mit Fleiß dazu neigest;³ ja, so du mit Fleiß darnach rufest und darum betest;⁴ so du sie suchest wie Silber und nach ihr froschest wie nach Schätzen:⁵ alsdann wirst du die Furcht des HERRN verstehen und Gottes Erkenntnis finden.⁶ Denn der HERR gibt Weisheit, und aus seinem Munde kommt Erkenntnis und Verstand.⁷ Er läßt's den Aufrichtigen gelingen und beschirmt die Frommen⁸ und behütet die, so recht tun, und bewahrt den Weg seiner Heiligen.⁹ Alsdann wirst du verstehen Gerechtigkeit und Recht und Frömmigkeit und allen guten Weg.¹⁰ Denn Weisheit wird in dein Herz eingehen, daß du gerne lernst;¹¹ guter Rat wird dich bewahren, und Verstand wird dich behüten,¹² daß du nicht geratest auf den Weg der Bösen noch unter die verkehrten Schwätzer,¹³ die da verlassen die rechte Bahn und gehen finstere Wege,¹⁴ die sich freuen, Böses zu tun, und sind fröhlich in ihrem bösen, verkehrten Wesen,¹⁵ welche ihren Weg verkehren und folgen ihrem Abwege;¹⁶ daß du nicht geratest an eines andern Weib, an eine Fremde, die glatte Worte gibt¹⁷ und verläßt den Freund ihrer Jugend und vergißt den Bund ihres Gottes¹⁸ (denn ihr Haus neigt sich zum Tod und ihre Gänge zu den Verlorenen;¹⁹ alle, die zu ihr eingehen, kommen nicht wieder und ergreifen den Weg des Lebens nicht);²⁰ auf daß du wandelst auf gutem Wege und bleibst auf der rechten Bahn.²¹ Denn die Gerechten werden im

¹يا ابني، إن قِيلَتْ كَلَامِي وَحَيَاتٍ وَصَابَإِي عِنْدَكَ،² حَتَّى تُمِيلَ أذُنَكَ إِلَى الْحِكْمَةِ، وَتُعْطِفَ قَلْبَكَ عَلَى الْفَهْمِ³ إِنْ دَعَوْتَ الْمَعْرِفَةَ وَرَفَعْتَ صَوْتَكَ إِلَى الْفَهْمِ،⁴ إِنْ طَلَبْتَهَا كَالْفِصَّةِ وَبَحَنْتَ عَنْهَا كَالْكُنُوزِ،⁵ فَحَيِّتِذِ فَهْمُ مَخَافَةِ الرَّبِّ وَتَجِدْ مَعْرِفَةَ اللَّهِ. ⁶لَآنَ الرَّبِّ يُعْطِي حِكْمَةً. مِنْ قِيمَةِ الْمَعْرِفَةِ وَالْفَهْمِ.⁷ يَذْخُرُ مَعُونَةً لِلْمُسْتَقِيمِينَ. هُوَ مَجْرُؤٌ لِلسَّالِكِينَ بِالْكَمَالِ،⁸ لِيَنْصُرَ مَسَالِكَ الْحَقِّ وَحِفْظَ طَرِيقِ أَفْقَائِهِ.⁹ حَيِّتِذِ فَهْمُ الْعَدْلِ وَالْحَقِّ وَالِاسْتِقَامَةِ، كُلُّ سَبِيلٍ صَالِحٍ. ¹⁰إِذَا دَخَلْتَ الْحِكْمَةَ قَلْبَكَ، وَلَدَّتِ الْمَعْرِفَةُ لِنَفْسِكَ،¹¹ فَالْعَقْلُ يَحْفَظُكَ، وَالْفَهْمُ يَنْصُرُكَ،¹² لِإِنْقَاذِكَ مِنْ طَرِيقِ الشَّرِّيرِ، وَمِنْ الْإِنْسَانِ الْمُتَكَلِّمِ بِالْكَاذِبِ،¹³ الْتَارِكِينَ سُبُلَ الْإِسْتِقَامَةِ لِلسُّلُوكِ فِي مَسَالِكِ الطَّلَمَةِ،¹⁴ الْفَرَجِينَ بِفَعْلِ الشَّوْءِ، الْمُتَبَهِّجِينَ بِكَاذِبِ الشَّرِّ،¹⁵ الَّذِينَ طَرَفُهُمْ مُعْوَجَّةٌ، وَهُمْ مُلْتَوُونَ فِي سُبُلِهِمْ. ¹⁶لِإِنْقَاذِكَ مِنَ الْمَرْأَةِ الْأَجْنَبِيَّةِ، مِنَ الْعَرَبِيَّةِ الْمُتَمَلِّقَةِ بِكَلَامِهَا،¹⁷ التَّارِكَةِ أَيْفَ صِبَاهَا، وَالتَّاسِيَةِ عَهْدَ إِلَهِهَا. ¹⁸لَآنَ بَيْتُهَا يَسُوحُ إِلَى الْمَوْتِ، وَسُبُلُهَا إِلَى الْأُخْيَلَةِ. ¹⁹كُلُّ مَنْ دَخَلَ إِلَيْهَا لَا يَرْجِعُ، وَلَا يَبْلُغُونَ سُبُلَ الْحَيَاةِ. ²⁰حَتَّى تَسْلُكَ فِي طَرِيقِ الصَّالِحِينَ وَتَحْفَظَ سُبُلَ الصَّادِقِينَ. ²¹لَآنَ الْمُسْتَقِيمِينَ يَسْكُنُونَ الْأَرْضَ، وَالْكَامِلِينَ يَبْنَعُونَ فِيهَا،²² أَمَّا الْأَشْرَارُ فَيَنْقَرِضُونَ مِنَ الْأَرْضِ، وَالْعَادِرُونَ يُسْتَأْصَلُونَ مِنْهَا.

Lande wohnen, und die Frommen werden
darin bleiben;²² aber die Gottlosen werden
aus dem Lande ausgerottet, und die
Verächter werden daraus vertilgt.